



# Franciszkańskie Źródło

PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU W CZĘSTOCHOWIE

strona internetowa parafii: [www.swfranciszek.czest.pl](http://www.swfranciszek.czest.pl)

## UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO

Po swym zmartwychwstaniu Chrystus ukazywał się uczniom, zaś czterdziestego dnia na ich oczach wznosił się do nieba z Góry Oliwnej. Określenie "Wniebowstąpienie Pańskie" pochodzi z opisu, przekazanego przez św. Łukasza w Dziejach Apostolskich (Dz 1, 9-11). Ewangelisti piszą o tym fakcie niewiele. Mateusz w ogóle nie mówi o wniebowstąpieniu, Marek wspomina lakonicznie: "Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba" (Mk 16, 19). Jan wzmiankuje w formie przepowiedni. Miejscem wniebowstąpienia Jezusa była Góra Oliwna. Z tej góry, gdzie rozpoczęła się męka Chrystusa, wzięła początek także Jego chwała. Jezus polecił Apostołom, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz by oczekiwali spełnienia obietnicy zesłania Ducha Świętego (por. Dz 1, 4-5). Po powrocie do Jerozolimy Apostołowie "trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego" (Dz 1, 14). Pan Jezus tajemnicą swojego Wniebowstąpienia żył na długo przed jej

dokonaniem się. Przy Ostatniej Wieczerzy wprost zapowiada swoje odejście do niebieskiego Ojca. Motywuje nawet konieczność swego odejścia:

*Jezus, widząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłował swych na świecie, do końca ich umiłował... wiedząc, że... od Boga wyszedł i do Boga idzie (J 13, 1. 3)*

*W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem (J 14, 2-3)*

*Znacie drogę dokąd Ja idę... Jeszcze chwila, a świat nie będzie Mnie oglądał... Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przychodzę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca (J 14, 19. 28)*

*Teraz idę do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: "Dokąd idziesz?". Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek nappełnił wam serce. Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście, bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was... A jeżeli odejdę, pošlę Go do was... Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca (J 16, 5-7. 28)*

Uroczystość Wniebowstąpienia pierwotny Kościół łączył z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego na Apostołów. Historia liturgii zna tę uroczystość dopiero od IV w. O tym święcie pisze *Æteria* w swoim pamiętniku z podróży do Ziemi Świętej w latach 381-384. Potwierdza je św. Augustyn (+ 430), gdy pisze: "Dzień dzisiejszy świętują na całym świecie". Św. Leon I Wielki (+ 461) poświęca tej tajemnicy dwa kazania. Św. Mamert, biskup Vienne, kiedy ok.



roku 450 odwiedziły Francję klęski żywiołowe, polecił odprawiać procesje błagalne na trzy dni przed Wniebowstąpieniem Pańskim (poniedziałek, wtorek, środa). Synod w Orleanie zatwierdził ten zwyczaj dla Francji w roku 511. Zwyczaj ten przyjął się w całym chrześcijaństwie. Właśnie bowiem wtedy w Europie jest wiosna w całej pełni, a wiosenne burze, deszcze, posucha mogą zniszczyć cały dobytek i spowodować głód. W Polsce procesje urządza się do krzyży przydrożnych. Stąd nazwa *Dni Krzyżowe*.

Wiele o tajemnicy Wniebowstąpienia mówią następujące słowa św. Leona I Wielkiego: "Po błogosławnym zmartwychwstaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego wskresiła moc Boża dnia trzeciego jako świątynię rozwaloną, dzisiaj najmilsi, upływa dzień czterdziesty, przeznaczony najświętszym wyrokiem dla naszego pouczenia, aby

widokiem zmartwychwstałego ciała umocniła się wiara nasza... Zaiste wielka i nieopisana była przyczyna szczęścia Apostołów, kiedy widzieli, jak na oczach tłumu wstępowała natura rodzaju ludzkiego ponad wszystkie stworzenia niebieskie, bijące godnością chóry aniołów, a nawet ponad zastępy archaniołów się wznosząc i dochodząc do granic Bóstwa - bowiem Syn Boży ją sobie poślubił. Dlatego wyniesienie Chrystusa jest równocześnie i naszym także wyniesieniem: co bowiem pochodzi z Głowy, spada i na ciało. Dzisiaj bowiem nie tylko zostaliśmy umocnieni w posiadaniu nieba, lecz wznieśliśmy się wyżej dzięki łasce Chrystusa, niż utraciliśmy przez zazdrość szatana. Jak bowiem zawzięty nieprzyjaciel zrzucił nas z posiadłości niebieskich, tak nas jako braci swoich syn Boży społem po prawicy Ojca umieszcza".

Wniebowstąpienie jest dniem królewskiej intronizacji Chrystusa, tryumfem, jaki przygotowuje swojemu Synowi Bóg Ojciec. Stąd wiele radości w tekstach liturgicznych. Jest ono też poręczeniem powtórnego przyjścia Chrystusa: "Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba" (Dz 1, 11). Chrystus powróci dla ostatecznego tryumfu dobra: powróci, by oddać swemu Ojcu wszystko, by zgromadzić wszystkich i wszystko w Kościele. Wniebowstąpienie jest nie tylko ostatecznym i uroczystym wywyższeniem Jezusa z Nazaretu, ale również zadatkiem i gwarancją wywyższenia, wyniesienia do chwały natury ludzkiej. Nasza wiara i nadzieja chrześcijańska zostają dzisiaj umocnione i utwierdzone, bowiem jesteśmy zaproszeni nie tylko do tego, by rozważać własną małość, słabość i ubóstwo, ale także ową przemianę wspanialszą aniżeli samo dzieło

stworzenia, "przemianę", której Chrystus w nas dokonuje wówczas, kiedy jesteśmy z Nim zjednoczeni dzięki łasce i sakramentom. Warto podkreślić, że Pan Jezus wstąpił do nieba nie sam, ale wziął ze sobą wszystkie dusze świętych z otchłani. W czasie rozłąki z ciałem przed swoim zmartwychwstaniem odwiedził je w otchłani i zapowiedział im rychłe wybawienie. Dzisiaj spełnia obietnicę i triumfalnie wprowadza je do nieba. Ten dzień jest więc ważnym wydarzeniem dla całego rodzaju ludzkiego. Miejsce zbuntowanych aniołów zajmują w niebie dusze ludzkie, aby na końcu świata mogły wejść także do chwały ich uwielbione ciała.

W Polsce uroczystość Wniebowstąpienia - zgodnie z dekretem watykańskiej Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów od 2004 r. obchodzimy w **VII Niedzielę Wielkanocną**.

## UROCZYŚTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

*„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali nappełnieni Duchem Świętym, i*



*zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić”.*

*Dz 2, 1-4*

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego obchodzona jest pięćdziesiąt dni po Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Dzień ten nazywany jest Pięćdziesiątnicą, a potocznie również znany jest pod nazwą Zielone Świątki. Data tego święta jest zależna od terminu Świąt Wielkanocnych, jednak zawsze obchodzone jest ono 50 dni po Zmartwychwstaniu Pańskim.

Nazwa Zielone Świątki ma związek z pięknym i bujnym rozkwitem przyrody i upraw w czasie kiedy ta uroczystość jest obchodzona. Tego dnia urządzano w tradycjach liczne zabawy, a głowy dziewcząt zdobiły kwietne wieńce. W zależności od regionu Polski Zielone Świątki zwane były również Sobótkami czy też Palinockami.

Zesłanie Ducha Świętego to jedno z najstarszych świąt, obchodzone już w czasach apostołskich.

To jedno z trzech najważniejszych uroczystości roku kościelnego, które poświęcone są trzem Osobom Trójcy Świętej:

- Boże Narodzenie jest świętem Boga Ojca, który zsyła na Ziemię Jednorodzonego Syna, aby odkupił ludzkość od grzechu.
- Wielkanoc jest świętem Syna Bożego, który po męce i śmierci krzyżowej, chwalebnie zmartwychwstał.
- Zielone Świątki są świętem Ducha Świętego, który zstąpił na Ziemię, aby utwierdzić ludzkość w tym co zostało stworzone przez

Boga i odkupione przez Jego Syna.

Kościół przypomina, że Pięćdziesiątnica jest wypełnieniem i zakończeniem Okresu Wielkanocnego.

Według wielu pisarzy katolickich Pięćdziesiątnica jest niczym innym jak dniem narodzin Kościoła. Również Święty Jan Paweł II pisał, że choć Kościół narodził się na krzyżu w Wielki Piątek, trwał w ukryciu. Swoje narodziny postanowił ujawnić światu pięćdziesiąt dni później.

W Dziejach Apostolskich czytamy, jak św. Piotr przemówił do zgromadzonego ludu, ogłaszając Zmartwychwstanie Chrystusa, co zaowocowało pierwszym nawróceniem Żydów.

*„Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca: «Cóż mamy czynić, bracia?» - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów.«Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego.[...] Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali ochrzczeni. I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz”.*

W poniedziałek po Uroczystości Zesłania Ducha Świętego Kościół obchodzi święto NMP Matki Kościoła. Zostało ono wprowadzone do polskiego kalendarza liturgicznego w dniu 4 maja 1971 r. za zgodą papieża Pawła VI.

*Marlena Przybylska*

---

**Nabożeństwo czerwcowe** w tygodniu i w niedziele po Mszy św. wieczornej, natomiast w kaplicy św. Anny w soboty o godz. 19.00 (bez udziału kapłana).

# 20 CZERWCA - UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSYDUSA (BOŻE CIAŁO)

Msze św. o godz. 7.30, 9.00. **Procesja w tym roku rozpocznie się Mszą św. o godz. 11.00 na terenie Domu Zakonnego Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza przy ul. Pawiej** i wyruszy do 4 ołtarzy:

**I** – na placu Sióstr Paulistek

**II** – (róg ulicy Pawiej i Odrodzenia) przy posesji pp. Matuszczyk

**III** – (róg ulicy Odrodzenia i św. Pawła) przy posesji pp. Widera

**IV** – przy Domu Zakonnym Księży Paulistów

Ostatnia Msza św. o godz. 17.00. **Nie będzie Mszy św. o godz. 12.30.** Bardzo prosimy o dekorację okien, a szczególnie na trasie przemarszu procesji. Niech to będzie wyznanie naszej wiary i miłości do Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

**Przypominamy, że dzieci klas III uczestniczą w procesji Bożego Ciała w strojach liturgicznych, jak w dniu I Komunii Św. Dziewczynki z klas IV, III i młodsze zapraszamy do sypania kwiatów.**